

هرار و صد مین سالگرد زاده و رفواره

مسعود رجب‌نیا

او پس از ارسسطو که لقب معلم اول داشت لقب معلم ثانی گرفت و فیلسوفان اسلامی را در جهان اعتبار بخشید.

در مجلس سیف الدوله حمدانی سازی از چند قطعه چوب ساخت و حاضران را نخست خندان و سپس گریان کرد و آنگاه چون همه را خواب نمود از مجلس بدر رفت. فارابی در نهایت قناعت و بازهد و پارسائی و پرهیزکاری روزگار میگذرانید.

در قرن سوم هجری سامانیان برای حفظ قلمرو خویش از گزند ترکان و دیگر بیانگردان آسیای میانه بسیاری از مردم سپاهی ایرانی را در مرزهای ماوراء النهر جای دادند. از آن جمله بود محمد بن طرخان پدر ابونصر محمد معروف به فارابی که در وسیع نزدیک فاراب متولد شد. قاضی صاعد اندلسی در کتاب «التعریف بطبقات الامم» و ابن‌ابی اصیبیه در «عيون انباء فی طبقات الاطباء» و شهرزوری در «تاریخ الحکماء» اورا فارس‌الاصل می‌دانند^۱ دیبور^۲ در «تاریخ الفلسفه‌ای‌الاسلام» نیز اورا ایرانی می‌داند و استاد بدیع‌الزمان فروزانفر در لغت‌نامه ذیل نام ابونصر می‌نویسد «شکی باقی نمی‌ماند که ابونصر از تزاد ایرانی و بقرینه اسم و لباس که هیچیک دلیل نزد نیست نمی‌شود اورا بغير نسبت داد» شاید طرخان هم لقب سپاهی و لشکری پدر ابونصر بوده است.

ابونصر، چون به بغداد آمد جز فارسی و ترکی زبانی نمی‌دانست از آن‌م بود که او عربی و بسیاری زبانهای دیگر آموخت چنانکه این خلکان گوید وی با همه زبانهای دنیا آشنا بود و هفتاد زبان می‌دانست. البته هفتاد عددی است برای نمودار ساختن زباندانی بسیار او و نظری بهیان عین واقعیت ندارد.

۱ - «اصله فارسی» یا «کان من سلالة فارسیه».

T. J. De Boer - ۲

در حیران و در بغداد نزد یوحنا بن حیلان کتاب ثلاثیه مشتمل بر فنحو و بلاغت و منطق و رباعیه مشتمل بر حساب و موسیقی و هندسه و نجوم را فراگرفت . سپس در نزد متقی بن یونس یا یونان منطق و فلسفه ارسطو آموخت و کتب ششگانه ارسطو را بدین تفصیل شرح کرد :

- کتاب المقولات یا قاطیقهوریا .
- کتاب العبارة یا باری ارمیناس .
- کتاب القياس یا انالوطیقا الاولی .
- کتاب البرهان یا انالوطیقا الثانية .
- کتاب الموضع الجدلیه یا طوبیقا .
- کتاب الاقوال المغافله یا سوفیطیقا .
- کتاب الخطابه یاریطوریقا .

در حدود سال ۴۳۳ گویا از بیم حنبیان و متعصبان بغداد که با فیلسوفان دشمنی داشتند به حلب نزد سیف الدوله صمدانی رفت .

گویند در مجلس او سازی از چند قطعه چوب ساخت و حضار را نخست خندان و سپس گریان ساخت . آنگاه چون همه را خواب کرد از مجلس به در رفت .

فارابی در موسیقی مهارتی بسرا داشته و کتاب الموسیقی الكبير او شاهکاری است در تحقیق در علم موسیقی و گویند قانون اختراع او است .

نظر به اینکه او نخستین حکیمی بود در میان مسلمین که کتب ارسطو را با وضوح و بیان آشکار شرح کرد بعداز ارسطو که لقب معلم اول داشت لقب معلم ثانی گرفت و پس از او هم کسی چنین لقبی نیافت .

ابن سينا در شرح احوال خود گوید بعداز آنکه کتاب ماوراء الطبیعه ارسطو را چهل بار خوانده و نفهمیده با خود گفته است که برای فهم این کتاب راهی نیست ! روزی در بازار صحافان دلالی اورا به خریدن کتابی خوانده که چون دیده است که درباره ماوراء الطبیعه است از خرید منصرف می شود ، سرانجام باصرار فروشندۀ می خرد و چون به دقت برآن می نگرد همان رساله تحقیق ارسطاطالیس فی کتب ما بعد الطبیعه بوده و با خواندن آن به گفته ارسطو پی میرد و گوید «کتاب برای من حل شد و بشکرانه صدقه فراوان به فقرنا دادم .»

از تأثیفات مهم او یکی الجمع بین رأی الحکیمین است که در آن کوشیده است نظریات ارسطو و افلاطون را یکسان و همانند جلوه گر سازد و آنها را با دین اسلام منطبق سازد . گویا این را برای ملاحظه دشمنی قشرونیون با اهل فلسفه کرده باشد .

در نظر او هر کسی که بخواهد فلسفه تحصیل کند باید پرهیز کار و تندرست و خوش خلق و پاکداهن و راستگو باشد و از فسق و فحشور و نیرنگ و فریب و خیانت دوری کند و برای گذران زندگی از کار بی نیاز باشد و نه چیز را در مقدمه بداند که عبارتند از :

- ۱ - اسم فرقه های فلسفی .
- ۲ - غرض ارسطو از تصنیف هریک از کتب خود .
- ۳ - علمی که مقدمه است بر فلسفه .
- ۴ - شناخت فایده فلسفه .
- ۵ - طریق آموزش فلسفه .
- ۶ - معرفت بر شیوه سخن ارسطو در هریک از کتب او .
- ۷ - معرفت بر علت لغزگویی ارسطو .
- ۸ - شناختن احوال کسانی که فیلسوف شده اند .
- ۹ - آنچه برای آموختن کتب ارسطو لازم است .

فارابی، فلسفه را برتر از مذهب میداند. مذهب را خاص یک ملت و محدود به محدود و محیط هر ملت می‌شمارد ولی فلسفه را جهانی می‌داند و فیلسوف را مصلح امور جهان و حاکم واقعی مدینه فاضله.

در کتاب آراء اهلالمدینةالفاضله که بیشتر نظریه کتابهای جمهور و نوامیس افلاطون دارد پس از بر شمردن اعضای پیکر آدمی و نسبت ریاست و مرئویت آنها به یکدیگر و مقایسه آنها با طبقات شهرآرمانی به شیوه پرورش «فاضل» که رئیس چنین شهری است می‌پردازد و حکیم را تنها سزاوار حکومت بر اجتماع انسانهای برگزینه مدینه فاضله می‌داند. سپس می‌پردازد به توصیف مدینه‌های جاهله و ضاله و مبتذله و فاسقه و صفات آنها و ریاست آنها بر می‌شمرد. درواقع یک متن جامعه شناسی است از روزگاری که جهانیان توجهی بدین گونه مسائل نداشتند.

افکار فلسفی فارابی متأثر بود از فیلسوفان یونانی منتهی آنچه به اورسیده بود از روایات و ترجمه‌های سریانیان بود به عربی و در واقع فلسفه متحجر و محرف یونان و مکتب اسکندریه بود.

* * *

فارابی درنهایت قناعت می‌زیست و با زهد و پارسایی و پرهیز کاری روزگار به سر می‌برد. از سيفالدوله تنها روزی چهار درهم کفاف خرج روزانه خودرا می‌گرفت. در عصرت زیست و مرگ اورا بعضی به دست راهزنان در هنگام بازگشت از مصر به عسقلان گفته‌اند و برخی هم مرگش را طبیعی شمرده‌اند. قول اخیر درست‌تر می‌نماید.

فروزانفر در لغت‌نامه می‌نویسد «فارابی ظاهراً در حدود سنّه ۲۶۰ منولد شده است. زیرا می‌گویند که او وقتی که وفات یافته قریب ۸۰ سال از عمر او گذشته بود و چون تاریخ وفات او بطور تحقیق ۳۳۹ هجری است پس ولادت او باید در حدود ۲۶۰ ه. اتفاق افتاده باشد...» ۲۶۰ هجری برابر است با ۸۷۳ م.

افکار او در اخوانالصفا و ابن‌مسکویه و ابن‌سینا بسیار مؤثر بوده است. قاضی صاعد اندلسی گوید «اگر یعقوب بن اسحق کندی فیلسوفان عرب را در جهان تشخض بخشید فارابی فیلسوفان اسلامی را معتبر ساخت.»

ابن خلکان اورا بزرگترین فیلسوف اسلامی می‌داند و کسی را همپایه او نمی‌شمارد و ابن‌سینا را از او بهره‌مند می‌داند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتال جامع علوم انسانی